

Věhy 24. 9. - 23. 10.

Štír 24. 10. - 22. 11.

Poutník

6

OBČASNÍK BRNĚNSKÝCH

UNITÁŘŮ

Poutník

OBČASNÍK BRNĚNSKÝCH
UNITÁŘŮ

O B S A H

Člověk poutník - Jarmila Plotěná	1
Kulhavý poutník - Miloš Mikota dle díla Josefa Čapka	5
Inspirace - Bohumil Houser	6
Život stromu - život člověka, keltský horoskop - z promluvy Jarmily Plotěné	8
Nezapomenutelný autovýlet - Bohumil Houser	16
Věčné světlo - Moše Davis	24

Jarmila Plotěná Člověk – poutník

"Takový, člověče, los ti byl dán,
abys rychleji ke s v ě t l u šel
a vyhnul se tmám."

"... a proč se měsíc směje?
To, že noc temnotou je a cestou beznaděje?
Však měsíc jak "světloňoš", který však nezradil,
v té temnotě nám připomíná cíl.

U nás je "měsíc" ten,
však pravda je, že L U N A
v jazycích národů ženu připomíná.
Nejprve srpeček z temností se noří,
je malou dívčinou, která se teprv tvoří.
Pak přibude z ní půl a je to dívka čistá,
která se k životu teprve strojí, chystá.
A pak je matičkou, to úplněk je zcela,
ta slouží světlem svým, na sebe zapomněla.

Čas však se nachýlí a zase budu malá,
proč bych se na lidi v úplněku nezasmála?

A tak, když poutník jde
a černé nebě zeje,
úsměv měsíce ho vždycky rozehřeje.

Karel a Josef Čapek (1923)

Josef Čapek

KULHAVÝ POUTNÍK

/Výpisky provedl v letech 1976 a 1994
Miloš Mikota/

Josef Čapek:

Kulhavý poutník

Kulhavý poutník jest poutníkem bytí. To je ta celá jeho cesta. Jde životem a několik nejzákladnějších setkání na této cestě jsou jeho velkými dobrodružstvími.

Každá cesta poskytuje svá setkání a příhody. Události této cesty však nejsou dary náhody; vládne jimi právě její opak: nezbytná, neobejitelná nutnost. Jsou přímo součástí této cesty, náležejí bezprostředně k její podstatě, jsou vlastně jí samu.

Cesty takového způsobu vedou od začátku do konce ještě také pohádkami: - v nich se přijde k lávce, k čarodějně studánce, potom k zakletému stromu, dále pak ke skleněné hoře a posléze k dračímu hrádu . . .

I na cestě bytí jsou takové dějové utváření a neméně podivuhodná. Jejich řád však není tak postupný. Jsou v jediném toku a prolínají se trvale v současnosti.

Jde svou cestou kulhavý poutník.
Odkud a kam?

Kulhavý poutník může však být obrazem života jednoho každého / z nás / / říká Josef Čapek / ... těmi největšími dobrodružstvími budou zde ta dobrodružství miterná.

Poutník znamená cestu, cesta může znamenat různá setkání.

Znáte tohle?

Hláď vodní šedá v dálku rozlitá,
volavka krouží jímím stříbrtá.

Na hrázi stojím, oči si rukou stíně.
Dívám se tiše po krajině.

LI-TAI-PE

Jsem maximalistou, kterému i málo stačí.

Jsem rád, jak tady jdeme, že svítí slunce, ale líbí se mi, když stromy dostávají své nové listí, a i když je pak v podzimu zlaté a rudé shazují.

Vždycky tu něco je, vždycky je ve všem všechno . . .

. . . ve věčnosti. Ta není snad teprve ~~kaž tam~~, za nějakou hranicí, za nějakým koncem něčeho; vždyť jsme přece už tady rovnou v ní... Prochází námi, prostupuje nás .. je už zde, mezi námi a v nás.!

Zmínil jsem se o cestě, ale mohl bych stejně dobře začít se sebou samým, anebo s duší . . . její podobu určit nedovedu. Duše je příliš vznešený předmět naším světlům, praví Pascal a uvádí Montaigna a ten zase jiné: Co lidský rozum vyložil nám o duši...o duši, která nám náleží a kterou máme více znáti?

Jestliže jest, má ji, to jest, měl by ji mít každý.

I zvířata i rostliny?

Ovšemže!

Ha, slyšte. Jenomže ne lidskou.

A jakou tedy mají, prosím?

Tu, která je tolik šlechtí a kráslí: duši vesmíru.

A člověk?

Člověk? Nu - totéž. Ale u člověka je k duši přidružována svobodná vůle, to znamená, že duše vesmírná se v něm individualizuje na jeho odpovědnost a nebezpečí.

"Všecka práce člověka ješ pro ústa jeho, avšak DUŠE jeho nemůže se nasytit." /Kazatel, 6,7/

Ale duše to má o mnoho těžší než Osoba. Ta se individualizuje jen v sobě nejbližším prostředí časnosti, avšak před duší, bytující v člověku, stojí věčnost.

Bohumil Houser :

I N S P I R A C E

Sám plynu prostorem jak žití
noc se jak pardál plíží v spleti těl
rybou jsme všichni kdysi byli
pluly jsme aeony ve vodách zel.

Andělé s meči při nás stáli
oheň jim z čepelí rozžhavených plál
snad proto jsme strastí věků přečkali
nepokořil nás žádný žal.

Vzpomínám na to nedohledné žití
kdy vždy triumfovala smrt a strach
přesto dál miliony věků žijí
vždyť vše je stejný kosmický prach.

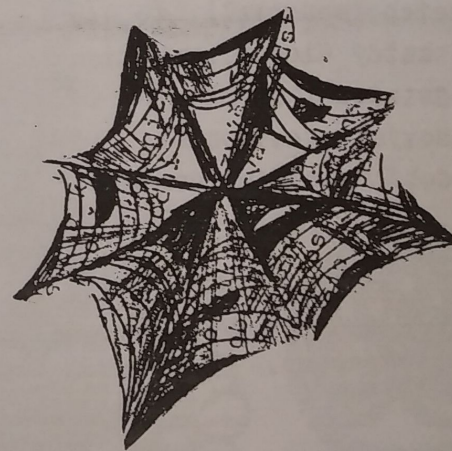
Ach moje nestárnoucí krásná lásko,
Ty mě zas do boje vábíš zas
z nejhlubších meditací zlatého klidu
vedeš mě k vůni věčných krás.

Ty moje rybičko platinová
aeony pluješ vesmírem
přesto jsi každým ranním svitem nová
plníš mou krev elixírem.

Proč létáš vzduchem až k oblakům
nečeříš dál atomy boží vody?
Proč nutíš mě verše psát,
vysmívat se dnům nepohody?

Sám plynu vesmírem jak vánek boží
po noci zas nastane den
nesmrtelná rybička mě doprovázet bude,
než rozplyne se poslední s e n .

ŽIVOT STROMU - ŽIVOT ČLOVĚKA

Tzv. "Keltský horoskop" je součástí duchovního odkazu dávných Keltů. Máte rádi stromy? Který je ten Váš strom? Druidové to věděli. Měli velmi obsáhlé znalosti o přírodě, o léčitelství, o člověku a znali Cestu zasvěcení. Samo slovo DRUID je odvozeno od keltského DERW, což znamená d u b /připomíná řecké DRYS, strom, dřevo, dub. Odtud také české "dřevo", ve staré češtině znamenalo též strom.

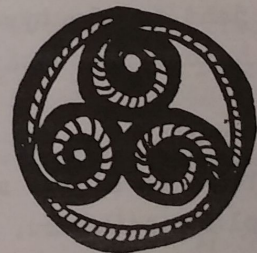
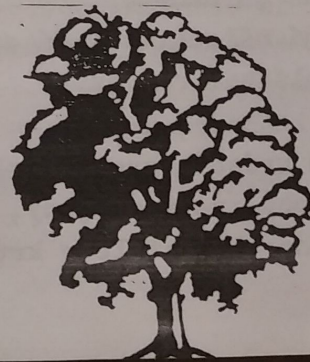
Druidové měli velký vliv nejen v Anglii, Irsku, Skotsku, v Germánii a zvláště v Galii, ale také na územích později typicky slovanských, tedy také u nás.

Druidové, kteří vedli rozjímavý život v lesích, usuzovali, že se každý člověk svou podstatou i svými povahovými vlastnostmi podobá některému stromu.

Tak byl vytvořen horoskop, který spojuje narození člověka s určitým druhem stromu.

23.12. - 1.1.	jabloň	25. 6. - 4. 7.
2. 1. - 11.1.	jedle	5. 7. - 13. 7.
12. 1. - 21.1.	jilm	14. 7. - 22. 7.
22. 1. - 31.1.	cypřiš	23. 7. - 31. 7.
1. 2. - 8.2.	topol	1. 8. - 10. 8.
9. 2. - 18.2.	cedr	11. 8. - 21. 8.
19. 2. - 28.2.	borovice	22. 8. - 1. 9.
1. 3. - 10.3.	vrba	2. 9. - 12. 9.
11. 3. - 20.3.	lípa	13. 9. - 22. 9.
21. 3. -	dub	oliva - 23. 9.
22. 3. - 31. 3.	líška	24. 9. - 3. 10.
1. 4. - 10. 4.	jeřáb	4.10. - 12. 10.
11. 4. - 20. 4.	javor	13.10. - 22. 10.
21. 4. - 30. 4.	ořešák	23.10. - 31. 10.
1. 5. - 11. 5.	topol	1.11. - 10. 11.
12. 5. - 22. 5.	kaštan	11.11. - 20. 11.
23. 5. - 1. 6.	jasan	21.11. - 1.12.
2. 6. - 12. 6.	habr	2.12. - 11.12.
13. 6. - 23. 6.	fíkovník	12.12. - 21.12.
24. 6. -	bříza	- buk - 22./12.

KELTSKÝ HOROSKOP

JABLOŇ je sympatická se zvláštním kouzlem. Přitažlivá, vždy ochotná prožívat dobrodružství. Rozdělí se o poslední haléř, jestliže je to nutné. Často se jejího přátelství zneužívá. Má vědecké nadání, vede pohnutý a zajímavý život.

JEDLE je strom drsné krásy, avšak vždy elegantní a originální. Vyniká ve společnosti svou důstojností a zdrženlivostí. Přestože ho někdy pronásledují vleklé choroby, často se dožívá vysokého věku. Je náladový, umíněný a vyvolává tedy konflikty. Vyznačuje se ambicemi, mnohými schopnostmi a pracovitostí. V lásce je stále nespokojený.

JILM ztělesňuje klid, sebeovládání, duševní pohodu. Mnoho vyžaduje sám od sebe, proto netrpí chyby a vady ani u druhých. Má křehké zdraví. V povolání je uznáván, budí důvěru, jeho úmysly bývají ušlechtilé. Má smysl pro humor, život si plánuje rozvážně.

CYPŘIŠ je silný a krásný, urostlý. Nepotřebuje ke štěstí mnoho, je spokojený, klidný, plný optimismu. Chce být stále v kruhu rodiny,

přátel, nemá rád samotu. Vyznačuje se přisností k podřízeným, ale v práci způsobuje chaos. V přátelství je věrný a obětavý.

TOPOL je ozdobný strom, lahodící oku, nestárnoucí. Není domýšlivý, snaží se být obětavý, je však vybíravý a popudlivý, proto často zůstává osamělý. Má srdce schopné velkých citů, ale málokdy je šťastný v lásce. Má uměleckou duši a smysl pro filozofii, je dobrým organizátorem.

CEDR je pevný, urostlý, vzácně krásný strom. Těšívá se dobrému zdraví, sebejistotě a rozhodnosti. Rád lidem imponuje, je pracovitý a tvořivý. Partner má oporu v jeho optimismu, ale je vybíravý a kdo ví, zda se dočká své velké lásky. Má rád hudbu.

BOROVICE je symbol krásy. Trochu zahleděná do sebe se ráda obklopuje příjemnými lidmi. Je tvrdá, odvážná až drzá. Je dobrou společnicí, ale snadno se dá odradit a znechutit. Hluboce prožívá každé zklamání. V práci nachází uspokojení. Zvláště úspěšná je jako žena.

VRBA je citlivá ve styku s lidmi. Spojuje se v ní snivost a vnímavost s proměnlivostí a neklidem. Má poctivý charakter, ale žít s ní není snadné, často se považuje za nepochopenou a nedoceněnou. V lásce má mnoho rozmarů, občas hysterie, vždy vysoké nároky. Zakusí mnoho trpkosti, ale může najít spolehlivý přístav v manželství.

LÍPU provází úspěch a uznání v životě, ale v lásce nenachází štěstí. Některé lípy zaujmají vyčkávací taktiku, ale nejsou pohodlné. Nerady dělají ústupky a po celý život dokáží být velmi aktivní.

DUB je život, odvaha, síla-tělesná i mravní. Chová se hrdinsky, v lásce se stává obětí prvního hlubšího vzplanutí a věří, že to je cit na celý život. Je to strom činu, který chrání jiné svými větvemi.

OLIVA je plná krásy a rozumu, diskrétní vůči cizímu soukromí, laskavé povahy a klidného chování. V lásce dává přednost svobodě partnera před žárlivostí, i když jí nevěra bolí. Má deduktivní schopnosti, miluje knihy a společnost moudrých lidí.

LÍSKA je nenápadná, ale má silný vliv na druhé. Osobitý půvab jí pomáhá dosáhnout cíle. V lásce je vrtošivá, ale poctivá a věrná. Je velmi inteligentní a předvídavá.

Jemnost JEŘÁBU je překvapivě silná a vytrvalá. Dokáže úspěšně čelit potížím osudu. Mívá sklon k filosofii a umělecké nadání. Je vášnivý a v lásce nestálý.

JAVOR se vyznačuje originalitou, ale bývá nesmělý a zdrženlivý. Má hrdost i ambice. Je citlivý na chválu, inteligentní, ale někdy cynický. Mívá dobrou paměť. V lásce je velmi složitý, chce vnucovat svoje názory a vůli.

OREŠÁK je tvrdý a plný rozporů. Bývá sobecký a projevuje se nečekanými reakcemi. Někdy má nepřiměřené ambice. Chybí mu pružnost v jednání. Těší se autoritě, ale ^{je} zřídka milován. Málo odpočívá a nenechá odpočívat druhé. Nesnáší kompromisy.

KAŠTAN dokáže bojovat o všechno, protože má hluboký cit pro spravedlnost. Obohacuje druhé, obtížně hledá partnera. V lásce je věrný. Jeho osud závisí na okolnostech :

buď se dostane příliš vysoko nebo bude muset celý život bojovat s překážkami.

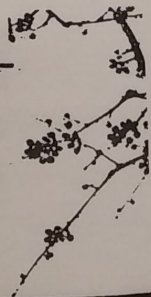
JASAN je všemi milován. Je impulsivní, náročný, vytčeného cíle dosahuje zpravidla snadno, při nezdaru se stáhne do ústraní. Je ctižádostivý a schopný. Ke svým blízkým bývá dobrý i v nejbouřlivějších dobách.

HABR velice dbá o svůj vzhled, vede rozumný a ukázněný život. Je svědomitý, sní o slávě a vyžaduje chválu. V lásce touží zažít něco neobyčejného. Bývá častěji milován než naopak, avšak nedůvěra k ostatním lidem mu ztěžuje život.

FÍKOVNÍK je silná osobnost, nezávislý v úsudcích. Miluje rodinný život, vyznačuje se srdečností ve vztahu k lidem a zvířatům. Má smysl pro humor a mnohostranné schopnosti.

BŘÍZA je krásná a jemná, nepůsobí druhým starosti. Je skromná, nesnáší však hrubost a vulgárnost. Je pracovitá a stálá v náklonnosti, má fantazii.

BUK pečlivě dbá o svůj zevnějšek. Má odvážné plány a snaží se je uskutečnit. Je šetrný, ale ne lakomý. V lásce mu chybí fantazie, v manželství je starostlivý a usedlý. Umí být tvrdý a neústupný.

Z promluvy Jarmily Plotěné : DUCHOVNÍ ODKAZ STARÝCH KELTŮ

Foto: Milada Škárová

Bohumil Houser

NEZAPOMENUTELNÝ AUTOVÝLET

Podzimní procházka Špilberkem je jedinečný zážitek. Sám se divím, že jsem tady poprvé. Dech staletí je však místy protkán svědky z mladší historie - z okupace. To jsem velmi přesvědčivě pocítil při setkání s třemi šibenicemi. Okamžitě se mi vybavila celá řada obrazů z mého mládí. "Ano, jsou to všechny tři v originále tak, jak jsem je viděl tenkrát - téměř před čtvrt stoletím, jen jejich výška byla značně zmenšená" - uvažuji a bedlivě si je prohlížím. Za mnou se mezitím utvořila skupinka mladíků a děvčat. Přihrblý pásek držící nohatou dívčinu za ruku poznamenal: "Co na to tak čučí jako vejř? Snad se nechce voběsit?" Parta přijala jeho výrok hlasitým chechotem. Jiný značně menší chlapík poznamenal: "Jen drž hubu, Franto, ten by po jedné ráně nešel k zemi. Tak radši neprovokuj!" Dívčí hlásek měl na mě střízlivější názor: "Toho znám z koncertů na Stadioně. To on vždycky tak čučí jako jiní jenom na boxu či hokeji!" Nastalo mezi námi jakési uvolnění a opět se ozval hlas přihrblého páška: "Strejda mi říkal, že na ty šibenice věšeli jen hospodářské sabotéry. Revo-

lucionáře stříleli a stínali."

Nastalo krátké ticho a opět se ozval energický hlas střízlivé dívčiny. "Tak dost toho kecání a jde se dál. Ať může v klidu přemejšlet. Snad na to udělá zlepšovák!" Parta se opět rozřehtala a pomalu odešla. Nastalo ticho a mně se vynořila řada dramatických obrazů.

Začínalo jaro 1943. Sluneční paprsky příjemně hřály a Praha se třeptala jako při promítání filmu "Zlaté město". Varšavská ulice je liduprázdná. Jenom hlouček holubů se vyhřívá v blízkosti šedomodrého "Steyera" s vojenskou značkou. Ten snad jediný mi připomíná běh historie. Červený, poněkud vybledlý plakát se jmény popravených odbojářů. Vcházím do jednoho domu. Nežli však mohu zavřít dveře, někdo mě ze zadu prudce chytá za ruku a rozkazuje: "Ruce vzhůru a čelem ke zdi! Keine Dumheiten! Jestli se hneš, budeme střílet! Geheime Statspolizei!" Neznámý mi ze zadu zběžně ohmatává kapsy a pak vybízí k obrácení. Předemnou stojí tři muži s pistolemi v rukou a chechtají se. Berou mi občanku a závodní průkaz z WNF a odvádí ke známému "Steyeru". Holubi se vyplašili a odlétají. Vedle mě se pohodlně usazuje gestapák s jizvou na bradě,

plácne mě přes rameno a žoviálně rozkazuje: "Tak a teď jedeme pro tvůj kufr, mladej!" "To bude můj konec!", myslím si, neboť jsem spal minulou noc u ing. Boubely nepřihlášen. Gestapák sedící vedle řidiče vytáhl notes a udělal si vedle data 14. duben 1943 křížek. Pak se obrátil k muži po mém boku a prohlásil: "zatím to jde hladce? No, né?" "Ulice okolo nás se mezitím plní lidmi, ale aut je vidět poskyrovnu. Přijíždíme do Dejvic. Vůz zpomaluje rychlost a zastavuje v Tylišovské u čísla 9. Otevírá nám Jára. Je trochu zaražen při pohledu na můj doprovod. Ztrávil sám jako vysokoškolák šest měsíců v koncentráku. "Poznal něco? Proč se na nic neptá" - myslím si. "Jdu si pro kufr" - vysvětluji. Gestapáci jsou kolem mne jako strážní psi. Procházím pokojem a předávám své zavazadlo jednomu ze svých věznitelů. Druhý gestapák je zvědavější a okamžitě je otvírá. Nenachází však co hledal. Mumlá zlostně: "Nichs besonders! Jenom hadry!" Z vedlejší místnosti tiše pronikají zvuky ranních zpráv BBC. Gestapáci, jak se zdá je nevnímají. Odvádějí mě zpět do vozu.

Následuje závodní jízda k Pečkárně. Vedou mě do sklepního "Biografu", v kterém protektorátní policisté pod dohledem tlustého

gestapáka dbají na přísné zachování ticha. Celá atmosféra zde připomíná nějaký ponurý rituál ze středověké historie líčený v americkém filmu. Můj soused - vězeň má na oku modřinu a z ucha mu tече krev. Pokouším se navázat s ním rozhovor, ale český policista mě rázně upozorňuje ranou obuškem přes rameno, že mám být ticho. "Hrome, myslím si, ten to bere vážně". Za necelou hodinu přicházejí gestapáci a opět sedíme v autě.

"Steyer" poskakuje volnějším tempem po cestě na Tábor. Pozoruji ubíhající neznámou krajinu. Vše hýří v barvách probuzeného jarního života. Pícháme pravé přední kolo. Dva gestapáci opravují a jeden mě hlídá. Po krátké jízdě opět zastavujeme. Gestapáci zjišťují, že umím německy a z dlouhé chvíle se začínají bavit. Chtějí zejména vědět, zda je mi známo proč mě zatkli. Hraji si na nevinného. "Nevím", neustále opakuji, což je přivádí opět do horší nálady. "Však ty si zítra v Kouničkách vzpomeneš" poznamenal jeden, což mi prozradilo směr cesty. "Proč ale ta oklika na jih", myslím si, ale nic se neptám. Přemýšlím, co mohlo prasknout. Brzo zanechávám takového přemýšlení, neboť toho mám mnoho a nemohu vědět na co přišli.

Silnice na Třeboň je poškozená a vůz se značně natřásá. Pod levou paží mě tlačí pistole ukrytá v tajné kapse, na kterou moji věznitelé při zběžné prohlídce nepřišli. V poledne zastavujeme na náměstí v Třeboni. Nasazují mi pouta a šofér mě hlídá v autě. Okolo jde dlouhý pohřební průvod s hudbou. Nikdo však nevěnuje pozornost našemu vozu. Asi za hodinu přicházejí opět gestapáci, snímají mi pouta a do auta posazují dalšího vězně. Je to statný muž středních let. Nyní sedíme na zadním sedadle tři - dva vězni a jeden gestapák. Naši strážci mají dobrou náladu, ale s námi se již nebaví. Rychle projíždíme Jindřichův Hradec a pokračujeme v cestě směrem k Brnu.

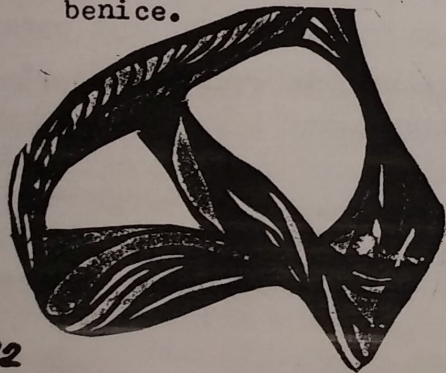
V Telči zastavujeme na náměstí "U Černého orla". Restaurace je však zavřená. Jeden z gestapáků zuřivě kope do dveří. Vybíhá rozlobený majitel. Rezolutně upozorňuje na protektorátní nařízení, podle kterého se smí jídlo podávat jenom v určitém hodině. Gestapák mu však energicky podstrkuje kovovou známku pod nos a restaurátér bledne ještě více. Ustrašeně mrká na kovovou známku a náš "Steyer" a rychle mění taktiku. Přátelsky a úslužně prohlašuje: "Ale pánové, to jste měli říct hned, že jste z Říše, na vás se přece protektorátní nařízení nevztahuje!" Ihned toto nedopatření k vaší spokojenosti na-

pravím". Nepoznal zřejmě, že ve své společnosti má také dva české vězně a gestapáci se tím dobře baví. Posazuje nás okamžitě k jednomu stolu, rychle vyměňuje ubrus a pak vše jede jako na drátku. Usmívající se číšnice, výborná polévka, kuře na paprice a zákusky. A ovšem také červené víno a černá káva. Jeden z gestapáků vráží do mě loktem a poznamenává: "Jen žerte, je to od vašeho kráje, zítra to bude pro vás jen krásná vzpomínka. Řekni kolegovi ať si také dá!" Pobízím svého spoluvězně k jídlu a využívám toho, abych se o něm dozvěděl něco bližšího. Představuje se mi: "Jan Formánek, profesor gymnázia v Třeboni".

Během jídla žádám, zda smím jít na záchod. Posílají se mnou řidiče. Nařizuje mi, že musím nechat dveře otevřeny. Jde však sám k oknu a prohlíží si pistoli. Hodnotím bleskurychle situaci. Vytahuji z tajné kapsy svoji pistoli a v tom mě napadá: "Co když opravdu nevědí nic podstatného?". Rozhoduji se vyčkat dalších událostí. Na záchodě jsou jen dvě místa pro ukrytí zbraně - nádržka je však příliš vysoko a tak zbývá jen záchodová mísa. Je to riskantní, ale nedá se nic dělat. Pokouším se trochu místo úkrytu zamaskovat pa-

pírem a vracím se se svým strážcem ke stolu. Hostina připomínající mi moji vlastní trachtu zkončila. Hostinský skutečně nevzal od pánů z Říše žádné peníze. Další cesta vede již večerní a noční krajinou. Řidič rozumí svému řemeslu a jede závodním tempem. Gestapáci se pokoušejí chvíli bavit o situaci na frontách, ale brzo je toto téma přestává zajímat. Situace je zřejmě pro ně ponurá a neprůhledná.

Před Brnem prudce brzdíme a zastavujeme. Nedaleko nás stojí vojenská sanitka, s kterou jsme se málem srazili. Po krátké výměně názorů s vojákem náš řidič pokračuje v cestě. Gestapáci mlčí. Brno je dobře zatemnělé. Rozeznávám jen obrysy krematoria a Petrova. Projíždíme městem a zastavujeme u Kaunicových kolejí. V přízemí strážnice nás důkladně prohlízejí a všechny předměty odebírají. Neplánovaný autovýlet končí. Je nádherná měsíční noc a z okna přízemní chodby nás na nádvoří vítají tři šibenice.

Napsáno v r. 1968

Váhy Spravedlnosti

Moše DAVIS

V Ě Č N É S V Ě T L O

Svíčka je nepatrná věc.

Ale jedna svíčka může zapálit druhou.

Tu je vidět, jak se její vlastní světlo šíří,
když poskytlo plamen druhé svíčce.

I Ty jsi takové světlo.

I Ty máš schopnost potlačit tmou
zábleskem světla,
jež se rodí, když jedna mysl osvítí druhou,
když jedno srdce zapálí druhé srdce,
když člověk posílí člověka.

A plamen v Tvém nitru se rozzáří v okamžiku,
kdy zapálíš další.

Od samého počátku historie lidstva
snažili se děti temnosti udusit plamen,
který šířil světlo od člověka k člověku.

Od samého počátku dějin se velcí i malí
diktátoři snažili násilím uvrhnout lidstvo do tmy,
aby člověk k člověku nenašel cestu.

Ale nakonec všichni prohráli.

Neboť vždycky někde na světě
zůstal plamínek světla,
aby se pak rozhořel nejjasněj* tam,
kde je největší tma,
plamínek světla, který vznikl už tehdy,
kdy Bůh stvořil svět.

... , neboť se pokryješ světlem jako oděvem ...
A vždycky svobodní zůstanou svobodni,
když vzdorovali těm,
kdož chtěli v nich udusit plamen
volnosti, lásky a pravdy.

POUTNÍK -- občasník českých unitářů v Brně

Redakční rada : Rev. Jarmila Plotěná

Dr. Bohumil Houšer

Rev. Miloš Mikota

Grafická úprava : Rev. Jarmila Plotěná

UNITARIA

SPOLEČENSTVÍ PRO ROZVOJ
DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

NÁBOŽENSKÁ OBEC ČESKÝCH
UNITÁŘŮ V BRNĚ